

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 66. Catholica fides in Persarum Regno plurimum aucta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

scriptionibus aliquid a Scholæ Literariæ Sæc. XVII.
principiis legi Christianæ contrarium ad- A. C. 1694.
misceant.

Equidem horum quæstionum examen jam sub Innocentio XII. inchoatum est, sed præmissa diuturna, matura, ac diligentissima discussione, habitisque pluribus Congregationibus primum sub Clemente XI. Papa Theologorum responsa fuerunt audita, ac demum de super ejusdem Pontificis decretum Anno 1704. die vigesima Novembris promulgatum.

§. LXVI.

Catholica fides in Persarum Regno plurimum audita.

Inter tot barbararum adversitatumque procellas, quibus Innocentii XII. Pontificis animus identidem jactabatur, amœnior lætitiæ aura adspirabat, dum eidem nuntiatum esset, quod Insulæ Bazani Rex in Africa unacum tota sua familia Catholicam religionem amplexatus, a Lusitano Rege Viros Apostolicos petierit, qui pariter populum hunc Christianorum Sacris instituerent: Augebatur Pontificis gaudium, dum acceptis undique literis inaudierat, quod in Persarum Regno, strenue adlaborantibus Carmelitis Discalce-

Theatr. Europ. t. 4.
Bull. Carm. t. 3. p. 620.
Enchyrid. Chron. Carmel. p. 416.

Sæc. XVII. calceatis, fides Catholica insigniter
 A. C. 1694. augeretur: ipse enim Scáh - Abbas II.
 Persarum Rex jam dudum Armenis,
 Græcis, Nestorianis, aliisque sectis
 tolerantiae beneficium indulserat, ac
 neminem ob Religionis diversitatem mo-
 lestari permiserat, asserens, solum Deum
 esse conscientiarum Dominum, sibi vero
 nonnisi Regni sui administrationem esse
 commissam, seque omnibus cujuscun-
 que Religionis subditis suis, qui æqua-
 liter Regni membra essent, jus suum
 tribuere, obstrictum esse: Præprimis
 vero singulari patrocínio, atque affectu
 prosequeretur Catholicos, cunctosque
 hujus Religionis Viros Apostolicos:
 Postquam vero hic Rex anno hujus
 sæculi sexagesimo sexto die vigesimo
 quinto Septembris mortalitatem exue-
 rat, ejus Filius Sephi - Mirza seu Scháh-
 Solimanus Patris sui vestigia premens,
 Catholicis plenam suæ Religionis liber-
 tatem indulsit, eo autem hoc anno die
 nona Augusti fatis functo Ussainus ejus
 Filius Regni coronam, quam ipsemet
 manibus præripuit, præter hujus gen-
 tis morem capiti suo imposuit, prote-
 status, nullum se huic officio præstando
 parem, magisque dignum inveniri:
 Hic idem Sophus seu Imperator liber-
 tatem Catholicis a suis Majoribus in-
 dultam confirmans, haud parum con-
 tulit,

tulit, ut religio Catholica indies nova Sæc. XVII.
 caperet incrementa, ringentibus licet A. C. 1694.
 Armenis schismaticis, juratis Catho-
 licorum hostibus, qui tam uberes fidei
 progressus indignati, virulenta contra
 Missionarios consilia agitarunt, atque
 Regis Ministros magno pretio impule-
 runt, ut ab Imperatore extorquerent
 decretum, vi cuius Patres Carmelitæ
 Discalceati ex Giulfæ suburbio, ac de-
 mum toto Imperio ejicerentur, sicque
 percussis Pastoribus eo facilius cunctæ
 dispergerentur oves: Attamen Impe-
 ratoris patrocínio, ac Episcopi conatu
 factum, ut tum schismatici operam &
 pecunias perderent: inde erecti Catho-
 lici summis precibus a Pontifice pete-
 bant Episcopum, quem haberent in
 rebus fidei Magistrum, atque in ad-
 versis Protectorem: præ ceteris autem
 Armeni Catholici tum Romæ agentes,
 Eliam a S. Alberto Carmelitam Discal-
 ceatum, qui jam per quatuordecim
 annos Orientali Missioni præerat, po-
 stularunt. Horum petitio arrisit Inno-
 centio summo Pontifici, qui hunc Pa-
 trem Eliam in Episcopum Haspahamen-
 sem nominavit. Aucto autem schis-
 maticorum odio Stephanus eorum
 Pseudo - Archiepiscopus Regi libellum
 calumniis in Episcopum eique subditos
 effusis scatentem porrexit, auroque
 undi-

Sæc. XVII. undique corraſo per Miniſtros manda-
A. C. 1694. tum extorſit, vi cujus omnes Miſſionarii
 a ſuburbio ejicerentur: Quamprimum
 Pſeudo - Archiepiſcopus ejusmodi edi-
 ctum impetraverat, mox furore plus-
 quam Ethnico Catholicorum Eccle-
 ſiam vaſtabat, atque ipſius Epifcopi
 Catholici exilium a toto Perſarum Do-
 minio obtinere nitebatur: In tantis re-
 rum anguſtiis Miſſionarii nil magis ex-
 peditum cenſebant, niſi ut ad ſummi
 Pontificis opem recurrerent. Nec eis
 defuit Innocentius, qui anno ſequenti
 die vigefima octava Januarii ad Perſa-
 rum Regem has dedit literas:

*Illuſtris ac Potentiſſime Rex ſalutem,
 & lumen Divinæ gratiæ.*

„Inter eximias, magnoque Rege
 „dignas dotes, quibus inſignitur Celfi-
 „tudo tua, principem ſibi vindicare
 „locum, clementiam, qua Catholicæ
 „fidei cultores reſpicias, ſatis ſuperque
 „notum, exploratumque habemus.”

„Quia vero ejusdem fidei propaga-
 „tio Noſtrorum ſumma votorum eſt,
 „ab ipſamet Clementia tua enixe peti-
 „mus, ut Patribus Carmelitis Diſcal-
 „ceatis, ac præſertim Venerabili Fratri
 „Eliæ Aspahan celeberrimæ Regiæ tuæ
 „Epifcopo, quem ſummopere tibi com-
 „men-

„mendamus, liberam facultatem tri-
 „buas redeundi ad urbem, uti vo-
 „cant, Jusam, a qua instante Archie-
 „piscopo Armeno schismatico, disce-
 „dere coactos fuisse intelleximus, in-
 „dicta illis gravi poena, si reverten-
 „teur. „

Sæc. XVII.
 A. C. 1694.

„Firmam autem in spem venientes
 „affensurum te petitioni Nostræ Celsitu-
 „dini tuæ cum ad perfectam veræ fidei
 „agnitionem, tum ad omnem rerum
 „secundarum prosperitatem Dominum
 „Dominantium, qui in Cælis habitat, &
 „a quo bona cuncta procedunt, propi-
 „tium, faventemque impense preca-
 „mur. „

Ceterum nonnisi biennio post Epi-
 scopi, ceterorumque expulso-
 rum revocatio ad pristinam
 sedem, sub Salomone novo Rege
 cum honore publico, ac majori,
 qua posset, celebritate facta est.

§. LXVII.

Contentio inter Jesuitas circa probabilitatem.

Jam dudum Thyrsus Gonzalez Hispanus Jesuita ægerrime ferebat, quod
 falsa ac perniciosa opinio de licito cu-
 juscunque probabilitatis usu toti So-
 cietati tanquam propria imputaretur:

Dupin Bibl.
 nouv. i. 18.
 pag. 300.
 Hist Cont.
 Chronol. l. 12.
 ad pag. 471.